

Solidaritet med den franske ungdom

De franske studerendes og den øvrige ungdoms militante kamp har chokeret borger-skabet i Frankrig og det øvrige Europa. Millioner har rejst sig mod Chirac-regerin-gens reaktionære universitets»reform«, som ville fjerne den ret frie adgang til de højere uddannelser og fremme elitestudierne. En »reform« vendt imod arbejderung-dommens og de brede ungdomsmassers interesser, en »reform«, der ville udslutte et-hvert spor af de indrømmelser, den borgerlige stat blev aftvunget af den forrige stu-dentergenerations kamp.

Ungdommens masseprotester blev mødt med massiv polititerror og angreb fra or-ganiserede fascistbander. Hundredvis arresteredes, hundreder blev såret, adskillige alvorligt. Og politiet myrdede med spark og slag den 22-årige studerende Malik Ous-sekine, der blev martyr i denne kamp.

Omfanget af protesterne tog det borgerlige Frankrig på sengen. Mindre indrøm-melser blev forsøgt, den ansvarlige minister måtte gå af. Det var ikke nok. Den åbent borgerlige regeringschef Jacques Chirac måtte nødtvunget tage hele loven af bordet, da han måtte se i øjnene, at bevægelsen ikke var til at standse med vold og terror, og da arbejderklassen gjorde sig parat til at kaste sig ind i kampen på ung-dommens side. Men heller ikke dette vil være i stand til at bremse kampen: En helt ny generation har lært den borgerlige statsmagts brutale undertrykkelse at kende, en hel generation af unge har kastet illusionerne af sig.

Paris 68 blev til Paris 86. Borgerskabets frygt for »skriften på væggen« har fået det til at udpønsse alle mulige metoder til at forhindre, at den nuværende generation af studenter og den øvrige ungdom skulle rejse sig til oprør. Derfor skabte de myten om den »upolitiske« og »passive« generation, om NÅ-generationen. Denne myte er brudt fuldstændig sammen. Ikke bare i Frankrig, men overalt har ungdommen ka-stet sig ud i kampen til forsvar for deres rettigheder i et oprør uden forkælelse. For den virkelige baggrund for revolten er ikke bare en reaktionær lov, men års opsparet harme over den kapitalistiske krisepolitik til fordel for de rige og på de brede mas-sers bekostning.

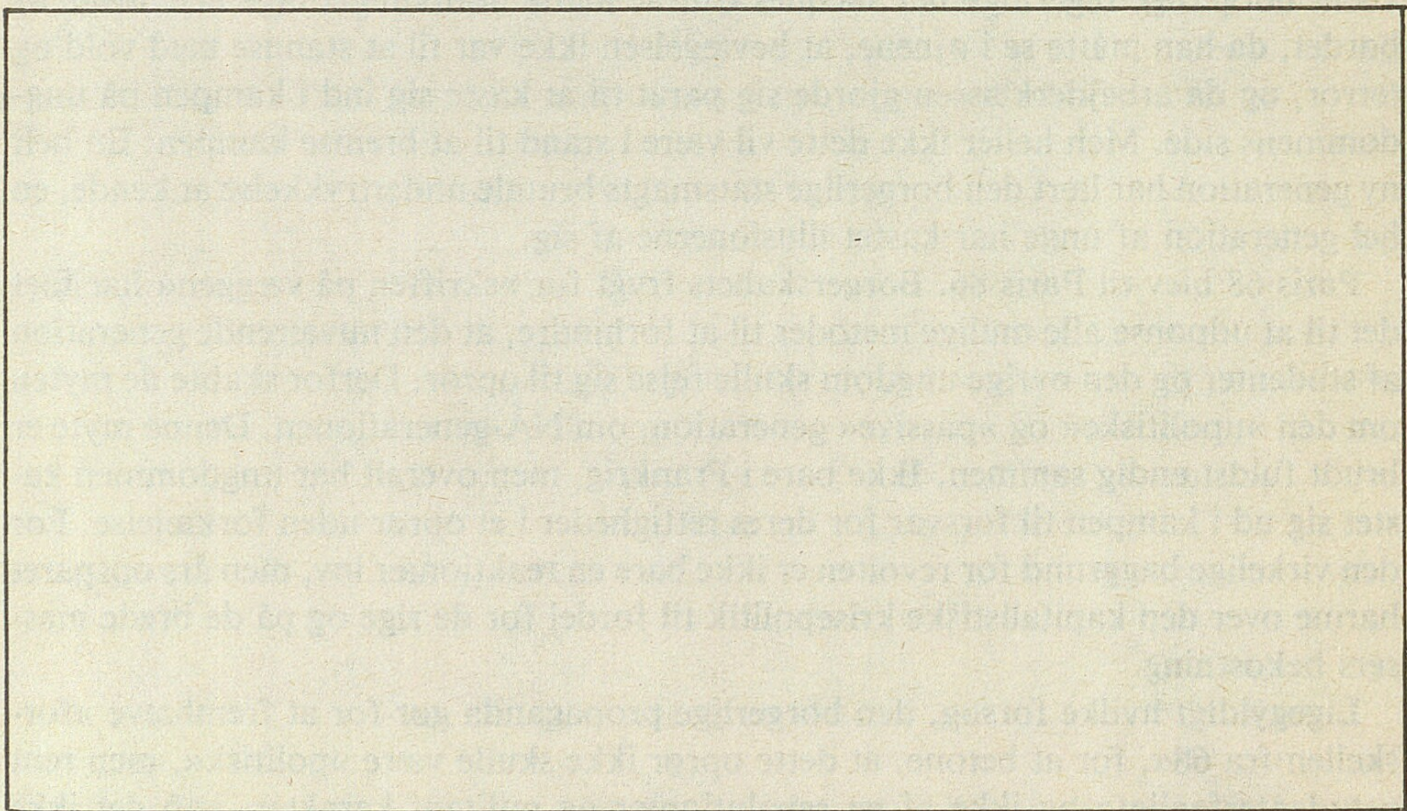
Ligeegyldigt hvilke forsøg, den borgerlige propaganda gør for at fremhæve »for-skellen fra 68«, for at betone, at dette oprør ikke skulle være »politisk«, men rent »studenterfagligt« og ikke af en revolutionær og militant karakter, kan det ikke skjules, at der går en lige linie fra 68 til 86, og at omfanget af den nuværende op-stand ikke står tilbage fra starten på 68. Men også den kæmpende ungdom har lært af 68: I dag drejer det sig ikke om at bringe »fantasien til magten«, men om kamp

mod den borgerlige statsmagt, om forberedelse til kampen om magten.

I alt dette har den »socialistiske« præsident Mitterrand og hans parti ligesom det franske revisionistparti PCF spillet strejkebryderens rolle: i ord har de støttet ungdommen, men de har også fordømt og i praksis modarbejdet udviklingen af en militant kamp og forsøgt at lede den ind i rent parlamentariske baner. Men erfaringen er klar: det er den militante massekamp, som giver resultater, selvom den også kræver ofre.

Mange af elementerne i den franske universitets»reform« er allerede gennemført i Danmark. Chiracs uddannelsespolitik er den samme som Schlüters og Haarders: adgangsbegrænsning, favorisering af eliten, at trykke de studerendes økonomiske vilkår. Gradvist er flere og flere reaktionære elementer af denne politik gennemført, og nye er planlagt. Også i Danmark spiller den socialdemokratiske med fleres »opposition« en ynkelig rolle, der lader borgerskabet i fred, og i praksis bistår dets politik.

Alle de samme årsager, som udløste ungdommens revolte i Frankrig, findes også andre steder, Danmark indbefattet. Og den danske ungdom har også øget sin kamp: fra deltagelse i fredskampen, i kampen mod EF, i miljøkampen, i arbejdernes militante kamp, som man så det under strejkebevægelsen i foråret 85, til BZernes militante aktioner. Nu må universiteter, uddannelsesinstitutioner, gymnasier og skoler sætte sig i bevægelse i kampen mod de reaktionære kriseangreb. De franske studerende har vist den vej, der fører til sejr. **Fuld støtte til den franske ungdoms militante kamp!**

MARXISTISK-LENINISTISK PARTI
DKP/ML

MARXISTISK-LENINISTISK UNGDOM
KUF

Griffenfeldsgade 26, Kbh. N. 01 35 60 69